

Lovforslag nr. L 54

Folketinget 2017-18

Fremsat den 5. oktober 2017 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Implementering af dele af udvindingsaffaldsdirektivet og MCP-direktivet)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU«, og efter »EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38« indsættes: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, EU-Tidende 2015, nr. L 313, side 1«.

2. I § 7, *stk. 1, nr. 3*, ændres »og anlæg for deponering af affald« til: », anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

3. I § 34, *stk. 2*, § 37 *c*, § 41 *e, stk. 1 og 2*, og § 58, *stk. 2*, indsættes efter »anlæg for deponering af affald«: »og anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

4. I § 39 *b, stk. 1, 1. pkt.*, og § 41 *e, stk. 3*, indsættes efter »anlæg for deponering af affald«: »eller anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

5. I § 41 *e, stk. 2*, indsættes efter »den 1. juli 2001 eller senere«: »for anlæg for deponering af affald og den 19. december 2017 eller senere for anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

6. I § 41 *e, stk. 4*, indsættes efter »den 1. juli 2001«: »for anlæg for deponering af affald og den 19. december 2017 for anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

7. I § 79 *b, stk. 1, nr. 7*, ændres »og 9 a« til: », 9 a og 79 d«.

8. Efter § 79 *c* indsættes:

»§ 79 *d*. Miljø- og fødevareministeren kan, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere disse oplysninger.«

9. I § 110, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 72 a, stk. 3,«: »§ 79 d,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 19. december 2017.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
  - 2.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
  - 2.2. MCP-direktivet
3. Lovforslagets hovedindhold
  - 3.1. Bemyndigelse til at regulere anlæg for håndtering af udvindingsaffald
    - 3.1.1. Gældende ret
      - 3.1.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
      - 3.1.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
    - 3.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.2. Fastsættelse af vilkår om nedlukning og efterbehandling
    - 3.2.1. Gældende ret
      - 3.2.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
      - 3.2.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
    - 3.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.3. Klassifikation af anlæg
    - 3.3.1. Gældende ret
      - 3.3.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
      - 3.3.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
    - 3.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.4. Sikkerhedsstillelse
    - 3.4.1. Gældende ret
      - 3.4.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
      - 3.4.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
    - 3.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.5. Påbud om nedlukning og efterbehandling
    - 3.5.1. Gældende ret
      - 3.5.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
      - 3.5.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
    - 3.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.6. Ekspropriation for at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretagelse af prøveboringer
    - 3.6.1. Gældende ret
      - 3.6.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet
      - 3.6.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet
    - 3.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.7. Indhente oplysninger hos virksomheder som følge af MCP-direktivet
    - 3.7.1. Gældende ret
      - 3.7.1.1. MCP-direktivet
      - 3.7.1.2. Gældende danske regler om udlevering af egenkontrolloplysninger mv.
    - 3.7.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
  - 8.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

8.2. MCP-direktivet

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har to formål. For det første at sikre mulighed for en fuld implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (herefter udvindingsaffaldsdirektivet) ved at tilvejebringe materielle lovregler og hjemmelsgrundlag for at regulere anlæg for håndtering af udvindingsaffald, så der fremover også kan fastsættes regler for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Implementeringen sker dels ved lovændringerne og dels ved udstedelsen af bekendtgørelserne i forlængelse heraf. For det andet at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (herefter MCP-direktivet) ved at tilvejebringe hjemmelsgrundlag for at indhente bestemte oplysninger hos virksomheder omfattet af MCP-direktivet, når enkeltpersoner anmoder herom.

Lovforslaget indeholder i § 1, nr. 2-6, ændringer af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017 (herefter miljøbeskyttelsesloven), der skal sikre, at alle affaldsanlæg, der er omfattet af udvindingsaffaldsdirektivet, også anlæg, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald, bliver omfattet af miljøbeskyttelsesloven, herunder at der indføres hjemler til at regulere anlæggene i administrative forskrifter. Ændringen er foranlediget af, at Kommissionen har fremsendt en begrundet udtalelse (udtalelse nr. 2011/2056 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (direktiv 2006/21/EF)) om den danske gennemførelse af direktivet. Folketingets Europaudvalg og Miljø- og Fødevarerudvalg er orienteret, jf. EUU, almindelig del, bilag 563, 2015-2016, og MOF, almindelig del, bilag 323, 2015-2016.

Lovforslaget indeholder i § 1, nr. 7-9, ændringer af miljøbeskyttelsesloven med forslag om en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden skal indhente nærmere angivne oplysninger vedrørende egenkontrol mv. hos virksomheder, og at virksomheder skal afgive de pågældende oplysninger til tilsynsmyndigheden, når enkeltpersoner beder om adgang til sådanne oplysninger, samt heraf følgende konsekvensrettelser. Ændringerne er led i implementeringen af MCP-direktivet, hvor der i gældende ret mangler en hjemmel til at bemyndige ministeren til at fastsætte regler om at tilvejebringe nærmere angivne oplysninger som følge af anmodning fra en enkeltperson.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Lovforslaget er foranlediget af en begrundet udtalelse fra Kommissionen af 26. februar 2016. I forbindelse med svaret på den begrundende udtalelse blev regeringen opmærksom på, at den eksisterende regulering i bekendtgørelse nr. 528

af 27. maj 2016 om håndtering af udvindingsaffald (herefter udvindingsaffaldsbekendtgørelsen) fører til, at ikke alle affaldsanlæg, der er reguleret af udvindingsaffaldsdirektivet, kan opnå godkendelse. Det har ikke været hensigten, og lovforslaget skal rette op herpå, så der fremover kan godkendes anlæg, der ikke opfylder definitionen for at være et deponeringsanlæg, og hvor der udelukkende kan håndteres udvindingsaffald.

Den eksisterende implementering er baseret på, at udvindingsaffald lægges på deponeringsanlæg og omfattes af deponeringsreglerne, idet deponeringsanlæg, der godkendes til at modtage udvindingsaffald skal overholde nogle supplerende vilkår, hvor udvindingsaffaldsdirektivet går videre, f.eks. med hensyn til sikkerhedsstillelse, affaldshåndteringsplan og krav til personalets uddannelse. Den eksisterende implementering kan indebære en vis grad af overimplementering, f.eks. i forhold til minimumskrav til membraner og perkolatopsamling, registrering af det modtagne affald, årsrapportering og benchmarking.

Der er typer af affald, f.eks. flydende affald, og affaldshåndtering, f.eks. akkumulering, der ikke kan rummes indenfor den eksisterende regulering af deponeringsanlæg. For at sikre at denne type af affald kan behandles og denne type af affaldshåndtering kan ske på et anlæg for håndtering af udvindingsaffald, og for at åbne op for, at udvindingsaffald ikke nødvendigvis behøver at blive deponeret på et deponeringsanlæg, skal der fastsættes regler om udvindingsaffaldsanlæg, der ikke reguleres efter deponeringsreglerne, men udelukkende efter regler, der implementerer udvindingsaffaldsdirektivet.

Dette lovforslag skal etablere hjemmel til at regulere anlæg, der udelukkende kan håndtere, dvs. akkumulere eller deponere, udvindingsaffald. Det vil nødvendiggøre ændringer i udvindingsaffaldsbekendtgørelsen og som konsekvens heraf formentlig også ændringer i bekendtgørelse nr. 1049 af 28. august 2013 om deponeringsanlæg (herefter deponeringsbekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 725 af 6. juni 2017 om godkendelse af listevirksomhed (herefter godkendelsesbekendtgørelsen).

Udvindingsaffald vil fremover kunne deponeres på deponeringsanlæg indenfor rammerne af deponeringsreglerne med fastsættelse af supplerende vilkår, hvor udvindingsaffaldsdirektivet går videre, eller kunne akkumuleres eller deponeres på et anlæg for håndtering af udvindingsaffald, der udelukkende kan håndtere udvindingsaffald.

I Danmark foretages der sjældent udvindinger eller efterforskninger, som skaber udvindingsaffald. Der har indtil videre været én prøveboring i Nordjylland, hvor noget udvindingsaffald er blevet deponeret på et eksisterende deponeringsanlæg med godkendelse til at modtage udvindingsaffald. Aktuelt er der ikke kendskab til planer i Danmark om etablering af anlæg for håndtering af udvindingsaffald. Der er kun kendskab til én aktuell ansøgning om efterforskning

efter olie og gas på Lolland. Det er ikke på nuværende tidspunkt afklaret, hvordan udvindingsaffald fra en eventuel prøveboring på Lolland vil blive håndteret, da man ikke kender til affaldets karakter m.v. Det er forventningen, at der sjældent vil forekomme anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

2.2. MCP-direktivet

Formålet med MCP-direktivet er at regulere udledninger af visse luftforurenende stoffer fra mellemstore fyringsanlæg, som hidtil ikke har været reguleret generelt på EU-plan. Mellemstore fyringsanlæg er anlæg på mellem 1 MW og 50 MW og kan f.eks. være fjernvarmeanlæg. Med direktivet indføres bl.a. en række udledningskrav og krav til kontrol med mellemstore fyringsanlægs emissioner, herunder svovldioxid, kvælstofoxider, kulilte og støv (partikler) til luften. MCP-direktivet skal implementeres i dansk ret senest den 19. december 2017. Direktivets regler vil blive gennemført i en bekendtgørelse, der indeholder generelle regler for mellemstore fyringsanlæg, samt ved tilpasning af flere gældende bekendtgørelser, herunder bl.a. godkendelsesbekendtgørelsen og standardvilkårsbekendtgørelsen. Direktivets krav til tilsyn med de mellemstore fyringsanlæg vil blive implementeret i miljøtilsynsbekendtgørelsen.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Bemyndigelse til at regulere anlæg for håndtering af udvindingsaffald

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivet regulerer håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

I artikel 3, nr. 15, i udvindingsaffaldsdirektivet er et ”affaldsanlæg” defineret som et område, der er udpeget til akkumulering eller deponering af udvindingsaffald, fast eller flydende, opløst eller opslæmmet. Til sådanne anlæg medregnes dæmninger og andre konstruktioner, der skal indeholde, tilbageholde, indeslutte eller på anden måde afgrænse et sådant anlæg samt bl.a. dynger og damme, men ikke tomme brud, hvori der placeres affald efter udvinding af mineralet med henblik på retablering eller til anlægsformål.

Udvindingsaffaldsdirektivet har et snævrere håndteringsbegreb end det affaldshåndteringsbegreb, som findes i affaldsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver), hvorefter der ved affaldshåndtering forstås indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandles og mægleres virksomhed.

Det er ikke ethvert anlæg, hvor håndteringen sker, der reguleres af udvindingsaffaldsdirektivet, fordi der er fastsat følgende tidsmæssige afgrænsninger efter udvindingsaffaldsdirektivet, jf. artikel 3, nr. 15:

a) Ingen tidsmæssig begrænsning for affaldsanlæg i kategori A og anlæg til affald defineret som farligt i affaldshåndteringsplanen. Et affaldsanlæg klassificeres i kategori A eksempelvis hvis en dynges kan vælte og forårsage et større uheld pga. ukorrekt drift, jf. også afsnit 3.3.1.1.-3.3.1.2.

b) Mere end seks måneder for anlæg til farligt affald, der uventet er opstået.

c) Mere end et år for anlæg til ikkefarligt ikkeinert affald.

d) Mere end tre år for anlæg til ikkeforurenende jord, ikkefarligt affald fra efterforskning, affald fra udvinding, oparbejdning og oplagring af tørv og inert affald.

Direktivet indeholder krav til håndteringen af udvindingsaffald, godkendelse og klassifikation af affaldsanlæg, affaldshåndteringsplaner, beredskabsplaner, sikkerhedsstillelse for anlæggene m.v.

3.1.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet

Efter gældende ret er udvindingsaffaldsbekendtgørelsen udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens regler om anlæg for deponering af affald. Disse regler om anlæg for deponering af affald indført til implementering af deponeringsdirektivet. Der er derfor ikke hjemmel til at regulere anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

De gældende regler for udvindingsaffald er udformet således, at anlægget skal opfylde definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen, jf. ovenfor under lovforslagets baggrund, afsnit 2.1.

Bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanstalter og anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg.

Udvindingsaffaldsdirektivet stiller ikke krav om, at udvindingsaffaldsanlæg også skal opfylde definitionen på et deponeringsanlæg eller kravene til et deponeringsanlæg. Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, omfatter i dag deponeringsanlæg, men bemyndigelsen er ikke bred nok til at kunne rumme de anlæg, som udvindingsaffaldsdirektivet regulerer, hvis disse anlæg ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Anlæg for håndtering af udvindingsaffald reguleres også i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, i listepunktet K 216 (Anlæg, der håndterer affald, som er opstået i forbindelse med efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer eller i forbindelse med stenbrudsdrift, med undtagelse af affald, der opstår i forbindelse med, men ikke er knyttet direkte til de nævnte aktiviteter). Den hidtidige fortolkning af K 216 har været, at den dækker håndtering med undtagelse af deponering.

3.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De eksisterende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven om anlæg for deponering af affald, som hidtil har været anvendt til at regulere udvindingsaffald, blev indsat ved lov nr. 479 af 7. juni 2001. Formålet med lovforslaget var at sikre de nødvendige regler til at gennemføre deponeringsdirektivet, jf. Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald.

På et anlæg, som udelukkende akkumulerer eller deponerer udvindingsaffald, kan der f.eks. foregå aktiviteter bestående af produktion og ophobning af affald stammende fra fysisk behandling (såsom nedknusning og udvaskning) eller kemisk ekstraktion af geologisk materiale. Dette kan medføre restprodukter af geologisk materiale og vandige opslemninger (slam) af restprodukter, som indeholder kemiske hjælpestoffer. Der kan således forekomme dynger af geologisk materiale, damme indeholdende flydende affald under udsedimentering og dæmninger, som indeslutter flydende affald.

Lovens § 7, stk. 1, nr. 3, vurderes ikke at kunne udstrækkes til at fastsætte regler for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen. Det foreslås derfor med lovforslagets § 1, nr. 2, at ministerens bemyndigelse til at regulere anlæg udvides, så den også omfatter anlæg for håndtering af udvindingsaffald.

Forslaget medfører, at der i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, indsættes ”anlæg for håndtering af udvindingsaffald”, således at ministeren med hjemmel i § 7, stk. 1, nr. 3, også vil kunne fastsætte de nødvendige regler for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Som følge af de foreslåede ændringer forventes listepunkt K 216 i bilag 2 i godkendelsesbekendtgørelsen udvidet til også at omfatte deponering, så anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald, kan opnå godkendelse til akkumulering og deponering.

3.2. Fastsættelse af vilkår om nedlukning og efterbehandling

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader også efter et affaldsanlægs nedlukning, ligesom der er krav om retablering af det område, som påvirkes af et affaldsanlæg.

Ved retablering forstås, jf. udvindingsaffaldsdirektivets artikel 3, nr. 20, en behandling af det landområde, der påvirkes af et affaldsanlæg på en sådan måde, at området bringes tilbage til en tilfredsstillende tilstand med hensyn til bl.a. jordbundskvalitet, dyre- og planteliv, naturlige levesteder, ferskvandssystemer, landskab og anvendelsesmuligheder. Udvindingsaffaldsdirektivet benytter i den danske sprogversion ordet ”rehabilitering”. I Danmark anvendes rehabilitering imidlertid i socialretten til at betegne en proces, som

mennesker undergår. I overensstemmelse med sprogbruget i miljølovgivningen i Danmark vil ordet retablering fremover blive anvendt.

Udvindingsaffaldsdirektivet kræver i artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne sørger for, at efterbehandling af affaldsanlægget udføres på en sådan måde, at større uheld forebygges og deres eventuelle skadevirkninger, herunder grænseoverskridende virkninger, for menneskers sundhed eller miljøet begrænses. Driftsherren skal derfor udarbejde en strategi for forebyggelse af større uheld ved håndteringen af udvindingsaffaldet, jf. artikel 6, stk. 3, hvori efterbehandling indgår. Særligt artikel 12 omhandler nedlukning og efterbehandling med krav til driftsherren om ansvar bl.a. for vedligeholdelse, overvågning, kontrol og afhjælpende foranstaltninger.

3.2.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens regler om anlæg for deponering af affald, jf. ovenfor under 3.1.1.2.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 2, at der for anlæg for deponering af affald skal fastsættes vilkår om nedlukning og efterbehandling. Nedlukning og efterbehandling er reguleret i udvindingsaffaldsbekendtgørelsens § 11, nr. 5 og 7, der stiller krav til, hvordan disse foranstaltninger indgår i affaldshåndteringsplanen. Udvindingsaffaldsbekendtgørelsens § 19 beskriver nærmere nedlukningen af et affaldsanlæg og efterbehandlingen, herunder tilsynsmyndighedens mulighed for at give påbud om nedlukning. Nedlukningen skal efter de nugældende regler ske efter retningslinjerne i bilag 2, punkt 13, i deponeringsbekendtgørelsen.

3.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet foreslås indført regler for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Det indebærer en udvidelse af godkendelsesmyndighedens mulighed for at fastsætte vilkår om nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Krav til nedlukning og krav om efterbehandling er foranstaltninger, som foregår efter, at affaldshåndteringen er ophørt. Disse foranstaltninger kan være langvarige.

Forslaget medfører, at der i miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 2, indsættes ”anlæg for håndtering af udvindingsaffald”, således at godkendelsesmyndigheden med hjemmel i § 34, stk. 2, også vil kunne fastsætte vilkår om nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

3.3. Klassifikation af anlæg

3.3.1. Gældende ret

3.3.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 9, jf. kriterierne i direktivets bilag III, foreskriver, at den kompetente myndighed skal klassificere udvindingsaffaldsanlæg. Klassificeringen bruges bl.a. til at afgøre, om driftsherren af et udvindingsaffaldsanlæg for nogle særlige typer af udvindingsaffald skal søge om godkendelse, stille sikkerhed, uddanne personale m.v. Et anlæg skal klassificeres som enten A eller B.

Bilag III fastlægger, at et kategori A-anlæg er et anlæg, hvor svigt eller ukorrekt drift vil kunne forårsage et større uheld, eller et anlæg, der indeholder affald klassificeret som farligt over en bestemt tærskel i henhold til direktivet om farligt affald, jf. Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991, som nu reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver. Endelig skal et affaldsanlæg klassificeres som et kategori A-anlæg, hvis det rummer stoffer eller præparater, der er klassificeret som farlige over en bestemt tærskel i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater, som nu begge reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006.

3.3.1.2. *Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet*

Udvindingsaffaldsbekendtgørelsen har hjemler i miljøbeskyttelseslovens regler om anlæg for deponering af affald, jf. ovenfor under 3.1.1.2.

Implementering af artikel 9 og bilag III i udvindingsaffaldsdirektivet i dansk ret er gennemført ved udvindingsaffaldsbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 1, jf. bilag 2. Et udvindingsaffaldsanlæggs godkendelse skal indeholde en klassificering af affaldsanlægget i kategori A eller B. Bilag 2 opstiller kriterierne for kategori A og B-anlæg.

Et affaldsanlæg i kategori A er et, der opfylder et eller flere af følgende kriterier:

- a) Hvor svigt som følge af tab af strukturel integritet eller ukorrekt drift, f.eks. hvis en dyngge vælter eller en dæmning brister, vil kunne forårsage et større uheld ud fra en risikovurdering, hvor der tages hensyn til faktorer som affaldsanlæggets nuværende eller fremtidige størrelse, placering og miljøbelastning.
- b) Anlægget rummer affald, der er klassificeret som farligt over en bestemt tærskel efter bekendtgørelse om affald.
- c) Anlægget rummer stoffer eller forarbejdede stoffer, der er klassificeret som farlige over en bestemt tærskel efter anden national og EU lovgivning.

Et affaldsanlæg i kategori B er et anlæg, der ikke falder ind under kriterierne for et anlæg i kategori A.

Reglerne har hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 37 c, der bemyndiger og forpligter ministeren til at fastsætte regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald.

3.3.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

For at sikre fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet foreslås indført regler for anlæg, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Det indebærer en udvidelse af adgangen til at fastsætte regler om klassifikation af anlæg for deponering af affald til også at omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Forslaget medfører, at der i miljøbeskyttelseslovens § 37 c indsættes ”anlæg for håndtering af udvindingsaffald”, således at ministeren med hjemmel i § 37 c også skal kunne fastsætte regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

3.4. *Sikkerhedsstillelse*

3.4.1. *Gældende ret*

3.4.1.1. *Udvindingsaffaldsdirektivet*

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 14 foreskriver, at den kompetente myndighed skal kræve, at der stilles finansiell sikkerhed, inden akkumulering eller deponering af udvindingsaffald påbegyndes. Formålet med sikkerhedsstillelsen er ifølge bestemmelsen, at alle forpligtelser ifølge den tilladelse, der er udstedt til anlægget i overensstemmelse med kravene i udvindingsaffaldsdirektivet, herunder forskrifter vedrørende tidsrummet efter lukning, opfyldes, og at der på ethvert tidspunkt er midler til rådighed til retablering af det område, der påvirkes af affaldsanlægget.

Artikel 14, stk. 2, indeholder regler om, hvorledes sikkerhedsstillelsen skal beregnes.

Retningslinjerne for sikkerhedsstillelsen er uddybet i Kommissionens beslutning 2009/335/EF af 20. april 2009 om tekniske retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (herefter Kommissionens beslutning om retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed). Sikkerhedsstillelsen skal blandt andet dække omkostningerne ved retablering af det område, som påvirkes af affaldsanlægget, herunder området med selve affaldsanlægget, som beskrevet i affaldshåndteringsplanen. Vurderingen af de nødvendige udgifter til retablering af landområdet, lukning og foranstaltninger efter lukning, herunder eventuel overvågning og behandling af forurenende stoffer, skal udføres af uafhængige og behørigt kvalificerede tredjeparter, jf. beslutningens artikel 1, stk. 2, jf. stk. 1, litra g.

Endelig indeholder udvindingsaffaldsdirektivet i artikel 14, stk. 3 og 4, regler om periodisk justering af størrelsen af sikkerhedsstillelsen og om delvis bortfald af forpligtelsen til at stille sikkerhed.

3.4.1.2. *Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet*

Udvindingsaffaldsbekendtgørelsens regler, hvorefter der skal stilles finansiell sikkerhed, er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 39 b, stk. 2. Reglen omhandler, jf. ovenfor under 3.1.1.2, deponeringsanlæg, men ikke anlæg, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Implementering af artikel 14 i udvindingsaffaldsdirektivet i dansk ret er sket ved udvindingsaffaldsbekendtgørelsens §§ 9-10 og bilag 6. Kommissionens beslutning om retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed, jf. ovenfor i afsnit 3.4.1.1., er implementeret i bilag 6 til bekendtgørelsen.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 39 b, stk. 1, 2. pkt., at sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selv-hjælpshandling, jf. lovens §§ 69 og 70.

3.4.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

For at sikre fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet foreslås indført regler for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Det indebærer en udvidelse af reglerne om sikkerhedsstillelse for anlæg for deponering til også at omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Miljøbeskyttelseslovens § 39 b, stk. 2, giver ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om fastsættelse af vilkår i miljøgodkendelsen om sikkerhedsstillelse og forudgående finansiell sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelse kræves til dækning af de forpligtelser, der påhviler en driftsher af et udvindingsaffaldsanlæg.

I dansk ret er der også krav om sikkerhedsstillelse efter anden lovgivning, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 2, om sikkerhedsstillelse.

Forslaget medfører, at der i miljøbeskyttelseslovens § 39 b indsættes ”anlæg for håndtering af udvindingsaffald”, således at godkendelsesmyndigheden med hjemmel i § 39 b også vil kunne kræve sikkerhedsstillelse for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Ændringen i § 39 b, stk. 1, 1. pkt., medfører, at ministeren efter stk. 2, også for denne type af anlæg kan fastsætte nærmere regler om godkendelsesmyndighedens fastsættelse af vilkår om sikkerhedsstillelse.

3.5. Påbud om nedlukning og efterbehandling

3.5.1. *Gældende ret*

3.5.1.1. *Udvindingsaffaldsdirektivet*

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 4, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, litra c, omhandler medlemsstaternes pligt til at sikre, at driftsherren træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader som følge af håndteringen af udvindingsaffald. Dette omfatter forvaltningen af affaldsanlægget, også efter dets lukning, samt forebyggelse af større uheld på anlægget og begrænsning af følgerne heraf for miljøet og menneskers sundhed. Artikel 12, stk. 2, litra c, omhandler også de kompetente myndigheders beslutning om lukning.

3.5.1.2. *Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet*

Miljøbeskyttelseslovens regler, hvorefter der kan meddele påbud om nedlukning og efterbehandling, blev indsat i forbindelse med implementeringen af deponeringsdirektivet, jf. ovenfor under 3.1.1.2. Der mangler derfor regler om påbud og nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Miljøbeskyttelseslovens § 41 e, stk. 1, indeholder regler vedrørende påbud, jf. § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling, selv om anlægget for deponering af affald ikke længere modtager affald med henblik på deponering.

Den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til at efterkomme påbud eller vilkår om at nedlukke og efterbehandle, jf. § 41 e, stk. 3.

§ 41 e, stk. 2 og 4, sikrer, at reglerne kun finder anvendelse for eksisterende deponeringsanlæg, hvis den, der rammes, havde rådighed den 1. juli 2001 eller senere. Baggrunden for indsættelsen af denne dato var, at rådighedsindehaveren derved kunne tage højde for forpligtelserne, når aftale om erhvervelse eller brugsret til arealet blev indgået. Ændringen af miljøbeskyttelsesloven, hvorved stk. 2 og 4, blev indsat, trådte i kraft 1. juli 2001, som var umiddelbart før implementeringsfristen for deponeringsdirektivet, som var den 16. juli 2001.

3.5.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

For at sikre fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet foreslås indført regler for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Det indebærer en udvidelse af reglerne om påbud om nedlukning og efterbehandling for anlæg for deponering af affald til også at omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

De foreslåede ændringer i § 41 e giver tilsynsmyndigheden mulighed for at meddele påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling, selv om udvindingsaffaldsanlægget ikke længere modtager affald med henblik på deponering.

Ændringerne i § 41 e, stk. 1-4, indebærer samtidig en udvidelse af anvendelsesområdet for § 41 e, stk. 5, og § 41 f,

stk. 1 og 3. Efter § 41 e, stk. 5, kan der fastsættes vilkår om eller meddeles påbud om, at monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretagelse af prøveboringer skal etableres på fremmed grund. Bestemmelsen i § 41 f, stk. 1, vedrører tinglysning på ejendommen af pligten til at tåle foranstaltninger, der gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling. Bestemmelsen i § 41 f, stk. 3, vedrører aftaler tinglyst som servitut på ejendommen angående rådighed for etablering af monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller udførelse af prøveboringer.

Tilføjelsen til lovens § 41 e, stk. 2 og 4, skyldes, at de eksisterende frister kun gælder for deponeringsanlæg og er knyttet til datoen for deponeringsdirektivets implementering, der er efter ikrafttrædelsesdatoen for lovændringen, der gennemførte deponeringsdirektivet. Fristen for implementering af udvindingsaffaldsdirektivet var den 1. maj 2008, men for at der ikke skal reguleres med tilbagevirkende kraft, foreslås anvendelsestidspunktet for reglerne for udvindingsaffaldsanlæg, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald, fastlagt til den 19. december 2017 eller senere. Datoen den 19. december 2017 foreslås, da det er den samme dato som lovforslagets foreslåede ikrafttræden.

Forslaget medfører, at der i miljøbeskyttelseslovens § 41 e indsættes ”anlæg for håndtering af udvindingsaffald”, således at tilsynsmyndigheden med hjemmel i § 41 e også vil kunne meddele påbud om nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

3.6. Ekspropriation for at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretagelse af prøveboringer

3.6.1. Gældende ret

3.6.1.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang begrænse negative påvirkninger af miljø og sundhed også efter et anlægs nedlukning. Der henvises særligt til artikel 4, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, litra c, jf. ovenfor under punkt 3.5.1.1.

3.6.1.2. Gældende danske regler til gennemførelse af udvindingsaffaldsdirektivet

Reglen i miljøbeskyttelseslovens § 58, stk. 2, om at godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden i nødvendigt omfang kan træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for anlæg for deponering af affald, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, jf. § 41 e, stk. 5, blev indsat i forbindelse med implementeringen af deponeringsdirektivet, jf. ovenfor under 3.1.1.2. Der mangler derfor regler herom for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Artikel 4, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, litra c, i udvindingsaffaldsdirektivet er gennemført med bl.a. § 41 e i miljøbeskyttelsesloven. For så vidt angår grundvandsmonitoring og prøveboringer, jf. § 41 e, stk. 5, er det essentielt for, at disse kan gennemføres, at der er mulighed for at ekspropriere, hvis det ikke er muligt at opnå en frivillig aftale med grundejeren af anlægget.

Miljøbeskyttelseslovens § 58, stk. 2, omfatter både private og offentligt ejede deponeringsanlæg.

3.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet foreslås indført regler for anlæg, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen. Det indebærer en udvidelse af reglerne om ekspropriation til fordel for anlæg for deponering til også at omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Forslaget medfører, at der i miljøbeskyttelseslovens § 58, stk. 2, indsættes ”anlæg for håndtering af udvindingsaffald”, således at godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden med hjemmel i bestemmelsen også vil kunne ekspropriere til fordel for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller med henblik på at foretage prøveboringer.

Der vil kunne eksproprieres til fordel for såvel privat som offentligt ejede og eller drevne anlæg for håndtering af udvindingsaffald.

3.7. Indhente oplysninger hos virksomheder som følge af MCP-direktivet

3.7.1. Gældende ret

3.7.1.1. MCP-direktivet

MCP-direktivet indeholder krav om, at myndigheden skal indhente en række angivne oplysninger vedrørende egenkontrol hos virksomheder, herunder overvågningsresultater og driftsjournaler på baggrund af anmodning fra enkeltpersoner om at få adgang til sådanne oplysninger, jf. artikel 7, stk. 6, 3. pkt.

Bestemmelsen i MCP-direktivet henviser endvidere til, hvilke nærmere angivne egenkontroloplysninger enkeltpersoner kan anmode om adgang til.

Det drejer sig om følgende oplysninger:

- a) Miljømyndighedens godkendelses- eller registreringsbevis af anlægget.
- b) Overvågningsresultater og -oplysninger, der viser, at emissionsgrænseværdierne er overholdt.
- c) Driftsjournal, der viser eventuelt emissionsbegrænsende udstyrs effektive løbende drift, antal driftstimer samt typen og mængder af brændsler, der anvendes i anlægget, og eventuelle driftsforstyrrelser og svigt, tilfælde af manglende

overholdelse af emissionsgrænseværdierne, og hvilke foranstaltninger, der er truffet for at genetablere overholdelse.

MCP-direktivet forpligter driftslederen til at opbevare oplysninger vedrørende overholdelse af emissionsgrænseværdier, men ved manglende overholdelse skal driftslederen sende resultater af overvågningen af emissioner m.v. til tilsynsmyndigheden.

Som udgangspunkt er tilsynsmyndigheden ikke i besiddelse af de miljøoplysninger, der indgår i anlæggets driftsjournal, medmindre der har været en overskridelse af en emissionsgrænseværdi, eller tilsynsmyndigheden har anmodet om disse eller dele af disse oplysninger med henblik på at kontrollere, at anlægget overholder direktivets krav. Der vil derfor være behov, for at tilsynsmyndigheden kan pålægge virksomheden at tilvejebringe de nævnte oplysninger.

3.7.1.2. Gældende danske regler om udlevering af egenkontrolloplysninger mv.

Hverken miljøbeskyttelsesloven eller lov om aktindsigt i miljøoplysninger giver tilsynsmyndigheder mulighed for at anmode virksomheder om udlevering af egenkontrolloplysninger, hvor anmodningen alene er begrundet i, at enkeltpersoner har bedt om adgang til disse oplysninger, som kun virksomheden og ikke tilsynsmyndigheden er i besiddelse af.

Lov om aktindsigt i miljøoplysninger giver enhver ret til aktindsigt i oplysninger om virksomheders egenkontrol, som tilsynsmyndigheden er i besiddelse af, med de begrænsninger der følger af loven. Loven omfatter således ikke situationen, hvor tilsynsmyndigheden ikke er i besiddelse af oplysningerne.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mv. i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden anmoder virksomheder om at udlevere oplysninger som følge af en anmodning fra en enkeltperson.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder endvidere ikke hjemmel til at fastsætte straf for virksomheders manglende indgivelse af oplysninger i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden har bedt virksomheder om oplysninger på anmodning fra en enkeltperson.

Miljøoplysningerne i anlæggets driftsjournal vil være omfattet af lov om aktindsigt i miljøoplysninger i det omfang, der er tale om oplysninger, som driftslederen har sendt til tilsynsmyndigheden, eller der er tale om oplysninger, som tilsynsmyndigheden selv har indhentet som led i sin tilsynsforpligtigelse, og dermed allerede er i besiddelse af.

3.7.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

MCP-direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse for mellemstore fyringsanlæg og ved tilpasning af flere gældende bekendtgørelser, herunder bl.a. godkendelsesbekendtgørelsen, standardvilkårsbekendtgørelsen og miljøtilsynsbekendtgørelsen. Direktivets krav til tilsynet med de mellemstore fyringsanlæg vil blive implementeret i miljøtil-

synsbekendtgørelsen. De nye regler indføres gradvist for at give virksomhederne mulighed til at tilpasse sig.

Bortset fra bestemmelsen om at tilvejebringe oplysninger på anmodning fra enkeltpersoner kan direktivet implementeres via eksisterende regler i miljøbeskyttelsesloven. Hverken miljøbeskyttelsesloven eller lov om aktindsigt i miljøoplysninger indeholder i dag en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden kan indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere sådanne oplysninger som følge af anmodning fra enkeltpersoner. Med lovforslaget foreslås således, at der indføres en ny bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven, der indeholder en sådan bemyndigelse. Ved at etablere en hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, der giver ministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om, at tilsynsmyndighederne kan indhente sådanne oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal udlevere oplysningerne til tilsynsmyndigheden, sikres det, at direktivet om mellemstore fyringsanlæg kan implementeres fuldt ud, idet resten af direktivet implementeres inden for de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven.

Det er hensigten, at bemyndigelsen også skal kunne bruges i andre tilfælde, hvor et krav om at tilvejebringe oplysninger på anmodning fra en enkeltperson følger af en EU-forpligtelse.

De oplysninger, som myndigheden kommer i besiddelse af som følge af en anmodning fra en enkeltperson, vil herefter være omfattet af lov om aktindsigt i miljøoplysninger. Tilsynsmyndighedens udlevering af oplysninger skal ske inden for de rammer, der følger af lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Miljøbeskyttelseslovens bestemmelse om digital indberetning foreslås konsekvensændret, så det bliver muligt på sigt, at ministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mv. i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden anmoder virksomheder om at udlevere oplysninger som følge af en anmodning fra en enkeltperson.

Miljøbeskyttelseslovens straffebestemmelse foreslås konsekvensændret, så det bliver muligt at fastsætte straf for overtrædelse af regler udstedt i medfør af § 79 d efter lovens almindelige bestemmelser herom.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget og dets udmøntning på bekendtgørelsesniveau vurderes ikke at have væsentlige administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Vurderingen bygger for så vidt angår udvindingsaffaldsdelen på, at affaldsanlægstypen både er og forventes at være meget sjældent forekommende, jf. punkt 2.1.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget og dets udmøntning på bekendtgørelsesniveau vurderes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget og dets udmøntning på bekendtgørelsesniveau vurderes at have administrative konsekvenser for erhvervet, som estimeres til gennemsnitligt i alt 0-0,2 mio. kr. årligt pga. bemyndigelsen til at tilvejebringe oplysninger på anmodning fra enkeltpersoner mv. som følge af implementering af MCP-direktivet.

Vurderingen af, at lovforslaget ikke har væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, bygger for så vidt angår udvindingsaffaldsdelen på, at affaldsanlægstypen både er og forventes at være meget sjældent forekommende, jf. punkt 2.1.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at lovforslaget og dets udmøntning på bekendtgørelsesniveau har administrative konsekvenser for borgerne.

I relation til udvindingsaffaldsdirektivet udvides miljøbeskyttelseslovens ekspropriationshjemmel i § 58, stk. 2, med anlæg for håndtering af udvindingsaffald.

For så vidt angår MCP-direktivet kan muligheden for, at enkeltpersoner kan efterspørge oplysninger fra fyringsanlæggene, være med til at skabe større åbenhed for borgerne i miljøforvaltningen, jf. forslagens § 1, nr. 8.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget og dets udmøntning på bekendtgørelsesniveau vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Vurderingen bygger for så vidt angår udvindingsaffaldsdelen på, at affaldsanlægstypen både er og forventes at være meget sjældent forekommende, jf. punkt 2.1.

For så vidt angår MCP-direktivet kan muligheden for, at enkeltpersoner kan efterspørge oplysninger fra fyringsanlæggene, være med til at skabe større åbenhed i miljøforvaltningen.

8. Forholdet til EU-retten

8.1. Udvindingsaffaldsdirektivet

Lovforslaget skal sikre mulighed for, at der kan ske en fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet i udvindingsaffaldsbekendtgørelsen, jf. ovenfor under 1. Med lovforslaget udvides en række bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven til også at omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Lovforslaget fremsættes som opfølgning på Kommissionens begrundede udtalelse nr. 2011/2056 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (direktiv 2006/21/EF). Folketingets Europaudvalg og Miljø- og Fødevarerudvalg er blevet orienteret, jf. EUU, almindelig del, bilag 563, 2015-2016, og MOF, almindelig del, bilag 323, 2015-2016.

8.2. MCP-direktivet

Den del af lovforslaget, der giver mulighed for at fastsætte regler om, at tilsynsmyndighederne kan indhente nærmere angivne oplysninger hos virksomheder efter anmodning fra enkeltpersoner, og at virksomheden skal udlevere sådanne oplysninger til tilsynsmyndigheden, skal sikre implemente-

ring af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (MCP-direktivet).

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juni 2017 til den 14. juli 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, ARI Affalds- og Ressourceindustrien, Asfaltindustrien, Astma-Allergi Danmark, Benzinforhandlerne Fælles Repræsentation, Biologforbundet, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen for biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål, Bryggeriforeningen, Byggesocietetet, Bæredygtigt Landbrug, COOP Danmark A/S, Campingrådet, Center for Miljø, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), DAKOFA, DANAK, DANVA, DASU (Dansk Automobil Sports Union), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DELTA, DHI, DONG, DONG Energy A/S, DTU Aqua, DTU Miljø, Danfoss DK, Danmarks Cykle Union, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug (DAG), Dansk Bilbrancheråd, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Cyklistforbund, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening (DGB), Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Metal, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Skytte Union, Dansk Solvarmeforening, Dansk Sportsdykkerforbund, Dansk Textil & Beklædning (DTB), Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Vandrelaug, Danske Havne (Privathavne er associeret), Danske Maritime, Danske Mejeriers Fællesorganisation, Danske Regioner, Danske Revisorer - FSR, Danske Råstoffer (Dansk Byggeri), Danske Svineproducenter, De Danske Skytteforeninger, De Samvirkende Købmænd i Danmark, Den Danske Dyrslægeforening, Dyrenes Beskyttelse, Ekokem A/S (tidligere Kommunekemi A/S), Energi og olie forum, Energinet.dk, Fagligt Fælles Forbund 3F, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeverker, Foreningen af Byplanlæggere (FAB), Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Vandværker i Danmark (FVD), Foreningen af danske brøndborere, Foreningen af speciallæger (ex. Embedslægeforeningen), Forskningscenter Risø (fusioneret med en række andre forskningsinstitutioner under DTU), GTS (Godkendt Teknologisk Service), Grafisk Arbejdsgi-

verforening, Green Network, Greencities, Greenet, Greenpeace, Danmark, Grænseregion Syd, Horesta, International Transport Danmark (ITD), Jordbrugets Bedriftssundhedstjeneste, KL, Kalk- & Teglværksforeningen af 1893, Kolonihaveforbundet, Kyst, Land & Fjord, Københavns Havn, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landforeningen for Gylderamte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen af danske fåreavlere, Landsforeningen af danske mælkeproducenter, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægemedelindustriforeningen, Maersk Drilling A/S, Maersk Training A/S, Marine Ingredients Denmark, Mærsk olie og Gas A/S, NOAH, Natur og Ung-

dom, Nordisk konservatorforbund, Novo Nordisk, Oil Gas Denmark, Oliebranchens fællesrepræsentation, Parcelhusejernes Landsforening, Realkreditforeningen, Rederiforeningen af 2010 og Danmarks Rederiforening, Rådet for større badesikkerhed, SEGES, SMOK (Sønderjyllands Modtageordning for olie og kemikalieaffald), SPT - brancheorganisationen for sæbe, parfume og teknisk/kemiske artikler, Shell, Skov og Landskab, Skovdyrkerforeningerne, Spildevandsteknisk forening, Statoil, TOTAL DANMARK A/S, Teknologirådet, Uniscrap, Varmepumpefabrikantforeningen, Vestforbrænding, WWF Verdensnaturfonden, og Økologisk Landsforening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen væsentlige.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Gennemsnitligt i alt 0-0,2 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Mere åbenhed i miljøforvaltningen.	Ekspropriationshjemlen udvides med anlæg for håndtering af udvindingsaffald.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget sikrer, at hjemlerne til at gennemføre implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF tilvejebringes, så de nødvendige krav til anlæg for håndtering af udvindingsaffald, kan finde anvendelse for disse anlæg, uanset at de ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.</p> <p>Herudover sikrer lovforslaget hjemmel til en fuld implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (MCP-direktivet).</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens fodnote til lovens titel ændres, så det kommer til at fremgå, at loven også implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2193 af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, (MCP-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L 313, side 1.

Til nr. 2

Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, indeholder i dag hjemmel til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om forurening fra anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg.

De gældende regler for regulering af udvindingsaffald stiller krav om, at anlægget skal opfylde definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1049 af 28. august 2013 om deponeringsanlæg), jf. § 5, stk. 2, i udvindingsaffaldsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 528 af 27. maj 2016 om håndtering af udvindingsaffald). Der er typer af affald, f.eks. flydende affald, og affaldshåndtering, f.eks. akkumulering, der ikke kan rummes indenfor den eksisterende regulering af deponeringsanlæg.

I modsætning til deponeringsdirektivet omfatter udvindingsaffaldsdirektivet også akkumuleringen af udvindingsaffald, hvorfor erhvervet skal have mulighed for at oprette anlæg, der ligger på udvindingsstedet, eventuelt inden det skal bortskaffes.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 3, udvides til også at kunne omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, således at ministeren bemyndiges til også at kunne fastsætte regler om anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen indebærer, at der for udvindingsaffaldsanlæg kan udstedes regler om bl.a. indretning og drift, herunder at der kan udstedes regler med henblik på at sikre en korrekt implementering af udvindingsaffaldsdirektivet. Udvindingsaffaldsdirektivet kræver ikke, at anlæggene skal opfylde definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsreglerne eller i øvrigt leve op til deponeringsreglerne.

Der forventes gennemført en tilpasning af udvindingsaffaldsbekendtgørelsen, så den kommer til at regulere den nye type af anlæg for håndtering af udvindingsaffald. Kravet i udvindingsaffaldsbekendtgørelsens § 5, stk. 2, om, at anlægget skal opfylde definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen, forventes derfor at udgå. Henvisninger til de tekniske krav i deponeringsbekendtgørelsen forventes også slettet.

Ved at ophæve kravet om, at et udvindingsaffaldsanlæg skal opfylde definitionen på et deponeringsanlæg, hvis det alene skal håndtere udvindingsaffald, forventes ændringerne

at medføre, at reglerne for udvindingsaffaldsanlæg samlet set bliver lempeligere, fordi de kan tilpasses forholdene og EU-kravene for denne type affald.

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 110, stk. 3, at der i regler udstedt efter lovens § 7 kan fastsættes regler om straf.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.

Til nr. 3

Følgende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven finder efter gældende ret kun anvendelse for deponeringsanlæg:

§ 34, stk. 2, beføjelse for godkendelsesmyndigheden til at fastsætte vilkår om nedlukning og efterbehandling.

§ 37 c bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg.

§ 41 e, stk. 1 og 2, beføjelse for tilsynsmyndigheden til at meddele påbud om nedlukning og efterbehandling.

§ 58, stk. 2, beføjelse for tilsynsmyndigheden til ekspropriation for at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretagelse af prøveboringer.

Disse regler foreslås udvidet til også at omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag hjemmel til, at godkendelsesmyndigheden kan fastsætte nærmere vilkår om nedlukning og efterbehandling for deponeringsanlæg, jf. miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 2. Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader også efter et affaldsanlægs nedlukning, ligesom der er krav om retablering af det område, som påvirkes af et affaldsanlæg. Der er i den gældende miljøbeskyttelseslov ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår om nedlukning og efterbehandling af anlæg for håndtering af udvindingsaffald, der ikke er deponeringsanlæg.

Udvindingsaffaldsdirektivet regulerer anlæg for håndtering af udvindingsaffald, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2.

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 2, udvides så godkendelsesmyndigheden skal fastsætte vilkår om nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald, bl.a. med henblik på at sikre en fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet.

Med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven § 35, stk. 2, som omfatter alle listevirksomheder, og dermed fremover også udvindingsaffaldsanlæg, forventes udvindingsaffaldsbekendtgørelsen ændret, så der ikke henvises til deponeringsbekendtgørelsens regler for vilkår om nedlukning og efterbehandling. Derimod forventes der fastsat selvstændige regler for vilkår om nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald. Ændringen forventes at medføre en lempelse i forhold til gældende ret.

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 110, stk. 1, nr. 15, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der i strid med § 41 e, stk. 3, hindrer at vilkår efter § 34, stk. 2, kan efterkommes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.2.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag hjemmel til i § 37 c, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om tilsynsmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald. Deponeringsanlæg klassificeres i forhold til, om anlægget må modtage farligt, ikkefarligt (mineralsk eller blandet) eller inert affald.

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at klassificere anlæg. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.1.1. Klassifikationen af anlægget benyttes til at fastlægge graden af de krav, der skal stilles til anlægget og driften heraf. Der er i den gældende miljøbeskyttelseslov ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan klassificere anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 37 c, for ministeren til at fastsætte regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald, udvides til også at kunne omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Den foreslåede udvidelse indebærer, at der kan udstedes regler om klassifikation af anlæg, bl.a. med henblik på at sikre en fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet. I en kommende ændring af udvindingsaffaldsbekendtgørelsen forventes der fastsat regler for, hvordan anlæg for håndtering af udvindingsaffald klassificeres. I første omgang forventes fastsat regler der i overvejende grad svarer til de regler, som fremgår af den nugældende udvindingsaffaldsbekendtgørelses § 6, stk. 1, nr. 1, jf. bilag 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger.

Efter miljøbeskyttelsesloven kan tilsynsmyndigheden meddele påbud om nedlukning og efterbehandling for deponeringsanlæg, jf. § 41 e, stk. 1. I medfør af § 41 e, stk. 2, kan påbuddet over for deponeringsanlæg i stk. 1, meddeles, selv om påbudsadressaten ikke har rådighed over ejendommen på påbudstidspunktet, forudsat at rådigheden bestod den 1. juli 2001 eller senere. Bestemmelserne sikrer derfor, at uanset hvem der ejer eller bruger anlægget og uanset formen af anlæggets overdragelse, herunder efter akkumuleringen og deponeringens ophør, at der kan meddeles påbud om nedlukning og efterbehandling.

I den gældende miljøbeskyttelseslov er der ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader også efter et affaldsanlægs nedlukning, ligesom der er krav om retablering af det område, som påvirkes af et affaldsanlæg.

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder også en række bestemmelser med henblik på, at medlemsstaterne sikrer, at driftsherren træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader som følge af håndteringen af udvindingsaffald. Dette omfatter forvaltningen af affaldsanlægget også efter dets lukning, og forebyggelse af større uheld på anlægget og begrænsning af følgerne heraf for miljøet og menneskers sundhed.

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens § 41 e, stk. 1 og 2, udvides med anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald, således at tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om nedlukning og efterbehandling. Bestemmelsen om at meddele påbud for listevirksomheder i § 41, stk. 1, kan også anvendes over for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, fordi disse anlæg også er listevirksomheder.

Med de foreslåede ændringer vil tilsynsmyndigheden have mulighed for at meddele påbud om nedlukning og efterbehandling for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Selv om anlægget på påbudstidspunktet ikke længere deponerer affald skal påbuddet rettes til den, der sidst deponerede affald på arealet, såfremt der har været flere driftsherrer over tid. Påbud kan meddeles, efter anlægget er nedlukket og indtil anlægget ikke længere udgør en fare for miljøet.

Bestemmelsen om at meddele påbud for listevirksomheder i § 41, stk. 1, kan også anvendes over for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, fordi disse anlæg også er listevirksomheder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5. i de almindelige bemærkninger.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 58, stk. 2, kan godkendelses- og tilsynsmyndigheden træffe afgørelser om ekspropriation til fordel for deponeringsanlæg, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, jf. lovens § 58, stk. 2, jf. § 41, stk. 1.

I den gældende miljøbeskyttelseslov er der ikke hjemmel til at træffe afgørelser om ekspropriation til fordel for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer.

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang begrænse negative påvirkninger af miljø og sundhed også efter et affaldsanlægs nedlukning.

Det foreslås, at de gældende regler i miljøbeskyttelseslovens § 58, stk. 2, angående godkendelses- og tilsynsmyndighedens mulighed for at kunne træffe afgørelse om ekspropri-

ation til fordel for anlæg for deponering af affald, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, udvides til at omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Følgende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven finder efter gældende ret kun anvendelse for deponeringsanlæg:

§ 39 b, stk. 1, 1. pkt., beføjelse for godkendelsesmyndigheden til at kræve sikkerhedsstillelse.

§ 41 e, stk. 3, forpligtelse for den der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, til at tåle, at foranstaltninger gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 39 b, stk. 1, 1. pkt., skal driftsherren på et deponeringsanlæg over for godkendelsesmyndigheden stille sikkerhed for de forpligtelser, som påhviler virksomheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling, jf. lovens §§ 69 og 70.

I den gældende miljøbeskyttelseslov er der ikke hjemmel til at kræve sikkerhedsstillelse for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Efter udvindingsaffaldsdirektivet er der krav om sikkerhedsstillelse. Det følger af artikel 14, stk. 1, at sikkerhedsstillelsen skal stilles inden akkumulering eller deponering af udvindingsaffald i et affaldsanlæg påbegyndes. Sikkerhedsstillelsen kan ifølge artikel 14, stk. 1, være i form af eksempel erhvervsfinansierede gensidige garantifonde. Det forventes dog, at typerne af sikkerhedsstillelse vil ligne dem, der anvendes for deponeringsanlæg. Kommissionens beslutning om retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed kræver, at vurderingen af sikkerhedsstillelsen skal foretages af uafhængige og behørigt kvalificerede tredjeparter.

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens § 39 b udvides til også at kunne omfatte anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Det foreslås, at den, der driver anlæg for håndtering af udvindingsaffald, skal stille sikkerhed for de forpligtelser, herunder til nedlukning og efterbehandling, som påhviler virksomheden, ligesom det allerede i dag gælder for den, der driver anlæg for deponering af affald.

Den foreslåede udvidelse af miljøbeskyttelseslovens § 39 b indebærer, at der kan udstedes regler om sikkerhedsstillelse for anlæg for håndtering af udvindingsaffaldsanlæg, der sikrer en fuld implementering af udvindingsaffaldsdirektivet. Der forventes udstedt regler svarende til de eksisterende regler i udvindingsaffaldsbekendtgørelsens §§ 9-10, bilag 3 og 6, herunder regler for, hvordan sikkerhedsstillelsen fastsættes. Beregningen af sikkerhedsstillelsens størrelse forventes fastsat tidsmæssigt på baggrund af en efterbehandlingsperiodes varighed, der ikke er afgrænset i tid for anlæg

for håndtering af udvindingsaffald, i modsætning til hvad der i dag gælder for deponeringsanlæg, der i udgangspunkt beregnes på baggrund af en efterbehandlingsperiode på 30 år.

Det kan ikke afvises, at der i nogle enkelte situationer vil kunne være overlap mellem krav om sikkerhedsstillelse for udvindingsaffaldsanlæg og beslægtede regler. Der skal bl.a. stilles sikkerhed for retablering af området, hvor aktiviteten finder sted, efter lovbekendtgørelse nr. 124 af 26. januar 2017 af lov om råstoffer (herefter råstofloven) og efter lovbekendtgørelse nr. 960 af 13. september 2011 af lov om anvendelse af Danmarks undergrund (herefter undergrundsloven). Der skal stilles sikkerhed for retablering efter udvindingsaffaldsreglerne og efter råstofloven eller undergrundsloven, hvis retableringen vedrører et areal, som også er omfattet af krav vedrørende efterbehandling efter indvinding i medfør af råstofloven eller undergrundsloven. Ved et eventuelt overlap vil godkendelsesmyndigheden for udvindingsaffaldsanlægget skulle adskille, hvad der følger af krav til retablering eller efterbehandling efter udvindingsaffaldsreglerne og efter råstofloven eller undergrundsloven. Hvis det ikke helt er muligt at adskille, skal det vurderes konkret, om sikkerhedsstillelsen kan nedsættes for at undgå, at der stilles sikkerhed for det samme efter forskellige regelsæt, idet der bl.a. skal tages hensyn til vilkårene for og længden af sikkerhedsstillelsen og kravene til retableringen eller efterbehandlingen. Det skal i den forbindelse sikres, at kravene i udvindingsaffaldsdirektivet opfyldes. Muligheden for eventuelt at nedsætte størrelsen af sikkerhedsstillelsen efter udvindingsaffaldsreglerne vil blive reguleret i udvindingsaffaldsbekendtgørelsen.

Afgørelser om sikkerhedsstillelse vil kunne påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 91, stk. 1, 2. pkt. Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 95, stk. 3, at klage over vilkår om sikkerhedsstillelse ikke har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 110, stk. 3, at der i regler og forskrifter, der er udstedt i medfør af § 39 b, stk. 2, kan fastsættes regler om straf. Det forventes, at der i bekendtgørelsen udstedt efter den foreslåede bestemmelse vil blive fastsat regler om straf for overtrædelse af bekendtgørelsens bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger.

Den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til at efterkomme påbud eller vilkår om at nedlukke og efterbehandle, jf. lovens § 41 e, stk. 3. Bestemmelsen sikrer, at uanset hvem der ejer eller bruger anlægget og uanset formen af anlæggets overdragelse, herunder efter akkumuleringen og deponeringens ophør, at der kan gennemføres foranstaltninger til at efterkomme påbud eller vilkår om at nedlukke og efterbehandle.

I den gældende miljøbeskyttelseslov er der ikke hjemmel til, at kræve, at ejeren eller brugeren af ejendommen skal tåle

le, at foranstaltninger gennemføres til at efterkomme påbud eller vilkår om at nedlukke og efterbehandle, for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen.

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder en række bestemmelser med henblik på at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader også efter et affaldsanlægs nedlukning, ligesom der er krav om retablering af det område, som påvirkes af et affaldsanlæg.

Udvindingsaffaldsdirektivet indeholder også en række bestemmelser med henblik på, at medlemsstaterne sikrer, at driftsherren træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader som følge af håndteringen af udvindingsaffald. Dette omfatter forvaltningen af affaldsanlægget også efter dets lukning, og forebyggelse af større uheld på anlægget og begrænsning af følgerne heraf for miljøet og menneskers sundhed.

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens § 41 e, stk. 3, udvides med anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald, således at ejeren eller brugen skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til at efterkomme påbud eller vilkår om at nedlukke og efterbehandle. Det foreslås, at den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for håndtering af udvindingsaffald, skal tåle, at foranstaltninger gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling, ligesom det allerede i dag gælder for den der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald.

Med den foreslåede ændring vil tilsynsmyndigheden have mulighed for at kræve, at ejer eller bruger af ejendom tåle, at foranstaltninger gennemføres til at efterkomme påbud eller vilkår om at nedlukke og efterbehandle, for anlæg for håndtering af udvindingsaffald, hvor der udelukkende håndteres udvindingsaffald. Selv om anlægget på påbudstidspunktet ikke længere deponerer affald skal påbuddet rettes til den, der sidst deponerede affald på arealet, såfremt der har været flere driftsherrer over tid. Påbud kan meddeles, efter anlægget er nedlukket og indtil anlægget ikke længere udgør en fare for miljøet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 og 6

Efter miljøbeskyttelseslovens § 41 e, stk. 2, jf. stk. 1, kan tilsynsmyndigheden i dag meddele påbud om nedlukning og efterbehandling til den driftsherre, som den 1. juli 2001 eller senere har rådighed over ejendommen, men som senere har overdraget rådigheden. Videre skal den, der den 1. juli 2001 eller senere har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, tåle, at foranstaltninger gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling, jf. lovens § 41 e, stk. 4, jf. stk. 3.

Udvindingsaffaldsdirektivets artikel 4, stk. 2, og artikel 12, stk. 2, litra c, omhandler medlemsstaternes pligt til at

sikre, at driftsherren træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge og i videst muligt omfang begrænse miljø- og sundhedsskader som følge af håndteringen af udvindingsaffald. Dette omfatter forvaltningen af affaldsanlægget, også efter dets lukning, samt forebyggelse af større uheld på anlægget og begrænsning af følgerne heraf for miljøet og menneskers sundhed. Artikel 12, stk. 2, litra c, omhandler også de kompetente myndigheders beslutning om lukning.

Det foreslås, at der fastsættes andre frister for anlæg for håndtering af udvindingsaffald end de gældende tidsfrister i miljøbeskyttelseslovens § 41 e, stk. 2 og 4. Fristen for implementering af udvindingsaffaldsdirektivet var den 1. maj 2008, men for at der ikke skal reguleres med tilbagevirkende kraft, foreslås anvendelsestidspunktet for reglerne for udvindingsaffaldsanlæg, anlæg, som ikke opfylder definitionen på et deponeringsanlæg i deponeringsbekendtgørelsen, fastlagt til den 19. december 2017 eller senere. Datoen den 19. december 2017 foreslås, da det er den samme dato som lovforslagets foreslåede ikrafttræden.

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 110, stk. 1, nr. 15, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der hindrer at foranstaltninger gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling, jf. § 41 e, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 7, indeholder i dag hjemmel til at fastsætte regler om digital indberetning mv. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf. Bestemmelsen indeholder derimod ikke hjemmel til at fastsætte regler om digital indberetning mv. til myndigheder i medfør af den foreslåede § 79 d samt regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås at konsekvensrette § 79 b, stk. 1, nr. 7, så det på sigt vil være muligt at kunne fastsætte krav om digital indberetning vedrørende oplysninger, som virksomheder sender ind i henhold til regler udstedt i medfør af den foreslåede § 79 d. Det er forventningen, at kommunikationen mellem virksomheden og myndigheden vil kunne ske efter de gældende retningslinjer for kommunikation med det offentlige. Det er ikke hensigten på nuværende tidspunkt at fravige de almindelige regler for kommunikation med det offentlige eller fastsætte særlige krav til formen, hvorpå oplysninger udleveres til myndigheden. Med den foreslåede konsekvensændring i lovens § 79 b vil det blive muligt at fastsætte regler om digital indberetning.

Til nr. 8

I den gældende miljøbeskyttelseslov er der ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan indhente de nærmere angivne oplysninger, som MCP-direktivet stiller krav om, og til at virksomhederne skal udlevere oplysningerne, når baggrunden er et ønske fra enkeltpersoner.

MCP-direktivet stiller krav om, at tilsynsmyndigheden skal indhente en række angivne oplysninger jf. MCP-direktivets artikel 7, stk. 5, hos virksomheder, som er omfattet af direktivet, herunder overvågningsresultater og driftsjournaler, hvis enkeltpersoner anmoder herom.

Det foreslås at indsætte § 79 d, hvor ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere disse oplysninger. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at tilsynsmyndigheden skal indhente bestemte oplysninger hos virksomheder, som er reguleret af MCP-direktivet, hvis enkeltpersoner anmoder om adgang til de omhandlede data og oplysninger og om, at virksomheder skal udlevere de pågældende oplysninger til tilsynsmyndigheden.

Det forventes, at enkeltpersoner, der ønsker adgang til en virksomheds egenkontrolloplysninger, tager kontakt til den relevante tilsynsmyndighed og fremsætter en anmodning om at få udleveret oplysningerne. Er myndigheden i besiddelse af oplysningerne, behandles anmodningen inden for de rammer, der følger af lov om aktindsigt i miljøoplysninger. Er myndigheden ikke i besiddelse af oplysningerne, henvender myndigheden sig til virksomheden og anmoder virksomheden om at udlevere de pågældende oplysninger inden for en nærmere angivet frist. Virksomheden udleverer herefter oplysningerne til tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden udleverer herefter oplysningerne til den enkeltperson, som har bedt om at få oplysningerne udleveret. Tilsynsmyndighedens udlevering af oplysninger skal ske inden for de rammer, der følger af lov om aktindsigt i miljøoplysninger. Det forventes umiddelbart, at der vil komme forholdsvis få anmodninger som følge af bestemmelsen.

Bestemmelsen er formuleret, så den giver mulighed for, at ministeren også i andre bekendtgørelser udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven kan fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og om virksomhedens pligt til at udlevere sådanne oplysninger. Bemyndigelsen kan kun anvendes til at fastsætte regler i det omfang, dette er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det følger af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, 1. pkt., at der i regler og forskrifter, der er udstedt i medfør af en række bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, kan fastsættes regler om straf.

Det foreslås, at straffehjemlen i § 110, stk. 3, 1. pkt., udvides, så det bliver muligt at straffe virksomheder i tilfælde, hvor de undlader at indsende oplysninger efter regler fastsat i medfør af § 79 d.

Overtrædelser straffes efter lovens almindelige bestemmelser herom i miljøbeskyttelseslovens kapitel 13.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 19. december 2017.

Implementeringsfristen for MCP-direktivet er den 19. december 2017, jf. MCP-direktivets artikel 17, stk. 1, hvorfor denne dato er valgt som ikrafttrædelsestidspunkt. I relation til udvindingsaffaldsdirektivet var fristen for rettidig implementering 1. maj 2008. Danmark har lovet Kommissionen, at ændre i implementeringen af udvindingsaffaldsdirektivet hurtigst muligt i løbet af 2017.

I forlængelse af tidspunktet for ikrafttrædelse af lovforslaget vil der ske en ændring af reglerne i udvindingsaffaldsbekendtgørelsen.

Bestemmelser, der udmønter hjemlen vedrørende MCP-direktivet, forventes at træde i kraft samtidig med lovens ikrafttræden.

Lovforslaget er erhvervsrettet, og Erhvervsministeriet har den 9. juni 2017 givet dispensation fra de faste ikrafttrædelsesdatoer.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, svarende til det, der gælder for miljøbeskyttelsesloven i øvrigt, jf. miljøbeskyttelseslovens § 118.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, som ændret senest ved Kommissionens direktiv 2011/37/EU af 30. marts 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, EU-Tidende 2011, nr. L 85, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 23. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU«, og efter »EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38« indsættes: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2193/EU af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg, EU-Tidende 2015, nr. L 313, side 1«.

elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 68, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 188, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatorer, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tiden-

de 2012, nr. L 197, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38.

§ 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om:
1-2) ---

3) forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanlæg og anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg.

4-12) ---

Stk. 3-7. ---

§ 34. ---

Stk. 2. For anlæg for deponering af affald skal der tillige fastsættes vilkår om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 3-6. ---

§ 37 c. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om godkendelsesmyndighedens klassifikation af anlæg for deponering af affald.

§ 41 e. For anlæg for deponering af affald kan der meddeles påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling, selv om anlægget ikke længere modtager affald med henblik på deponering.

Stk. 2. Påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling af anlæg for deponering af affald kan meddeles, selv om påbudsadressaten ikke har rådighed over ejendommen på påbudstidspunktet, forudsat at rådigheden bestod den 1. juli 2001 eller senere.

Stk. 3.-5. ---

§ 58. ---

Stk. 2. Godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndigheden kan i nødvendigt omfang træffe afgørelse om ekspropriation til fordel for anlæg for deponering af affald, der skal etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller foretage prøveboringer, jf. § 41 e, stk. 5.

Stk. 3-5. ---

§ 39 b. Den, der driver anlæg for deponering af affald, skal over for godkendelsesmyndigheden stille sikkerhed for de forpligtelser, herunder til nedlukning og efterbehandling, som påhviler virksomheden. Sikkerhedsstillelsen skal dække tilsynsmyndighedens udgifter til håndhævelse af forpligtelserne ved en selvhjælpshandling, jf. § 69 og § 70.

Stk. 2. ---

§ 41 e.

Stk. 1-2.

Stk. 3. Den, der har rådighed over en ejendom, hvor der er anlæg for deponering af affald, skal tåle, at foranstaltninger

2. I § 7, *stk. 1, nr. 3*, ændres »og anlæg for deponering af affald« til: », anlæg for deponering af affald og anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

3. I § 34, *stk. 2*, § 37 c, § 41 e, *stk. 1 og 2*, og § 58, *stk. 2*, indsættes efter »anlæg for deponering af affald«: »og anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

4. I § 39 b, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 41 e, *stk. 3*, indsættes efter »anlæg for deponering af affald«: »eller anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

gennemføres til efterkommelse af påbud eller vilkår om nedlukning og efterbehandling.

Stk. 4-5. ---

§ 41 e. ---

Stk. 2. Påbud efter § 41, stk. 1, om nedlukning og efterbehandling af anlæg for deponering af affald kan meddeles, selv om påbudsadressaten ikke har rådighed over ejendommen på påbudstidspunktet, forudsat at rådigheden bestod den 1. juli 2001 eller senere.

Stk. 3-5. ---

§ 41 e. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Forpligtelsen i henhold til stk. 3 gælder for den, der har erhvervet rådigheden over ejendommen efter den 1. juli 2001.

Stk. 5. ---

§ 79 b. ---

1-6) ---

7) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 6, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a,

Stk. 2-5. ---

§ 110. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5-7, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 4-11. ---

5. I § 41 e, stk. 2, indsættes efter »den 1. juli 2001 eller senere«: » for anlæg for deponering af affald og den 19. december 2017 eller senere for anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

6. I § 41 e, stk. 4, indsættes efter »den 1. juli 2001«: »for anlæg for deponering af affald og den 19. december 2017 for anlæg for håndtering af udvindingsaffald«.

7. I § 79 b, stk. 1, nr. 7, ændres »og 9 a« til: », 9 a og 79 d«.

8. Efter § 79 c indsættes:

»§ 79 d. Miljø- og fødevareministeren kan, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden efter anmodning skal indhente oplysninger hos virksomheder, og at virksomheder skal udlevere oplysninger.«

9. I § 110, stk. 3, indsættes efter »§ 72 a, stk. 3,«: »§ 79 d,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 19. december 2017.